

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Tuba Tragica, Seu Historiæ Horroris Plenæ Dominicis Per
Annum Concionatorio ritu aptatæ, Quibus ad oculum
ostenditur, quàm acribus pœnis flagitia proscindat
scelerum Ultor Deus**

Selhamer, Christoph

Norinbergæ, Anno Gratiaë M.DC.XCIX.

Concio II. S. Nicolaus. Virga Nicolaitica.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52721](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52721)

CONCIO II.
FESTUM S. NICOLAI, Ep.

*Post multum verò temporis venit Dominus servo-
rum illorum. Matth. 15.*

Virga Nicolaitica.

X omnibus bonis ac donis, quæ magnus ille ac divinissimus
misericordiarum Pater Nicolaus variis mortalibus imponit,
mihi hodie præ omnibus aliis Virga placet & probatas AA.
quam suis donis inserit, ut eâ veluti frænô pravi reprimantur,
ne cœlestibus donis in propriam perniciem pessimè abutantur.
Hâc Virgâ in officio continet probos, hâc virgâ discolos ab
exilio revocat sempiterno juxta tritum illud: *Oderunt peccare mali formidine pœne.*
Sic, Deo solenni more misericordiam justitiæ innectit, justitiâ
misericordiæ committit Deus. Sic bona omnia & dona cœli
hominis clementissimè dispensando, unâ justitiæ suæ rigorem in Virga
exhibet spectandum, cujus formidine homines in malum proni, à
malo & à peccandi consuetudine abstineant, caveant discrimina, prava
fugiant commercia, & bonis sine ulla Dei largitoris offensa pacificè perfruantur.
Novit Deus apprimè hominum genium & naturam; pauci sunt,
& vix numerò tot, quot *Thebarum porte*, qui se nudo Dei ac Virgæ
amoris amore sursum trahi patiantur. Animæ dantur ut plurimum serviles,
quæ scuticâ tremefactæ Deo serviant Conditori, non servituræ, si
virgâ qui oculis remotâ Deum suum ita bonum esse scirent, ut nullum
unquam puniret, sed ad omnia conniveret. Dixerit olim Poëta:

*Non benè convenient, nec in una sede morantur
Majestas & amor &c.*

Nunc certè bellissimè conveniunt Justitia & Clementia, timor & amor:
ille pro frænô est, iste pro stimulo servit & calcari. Amabilis & desiderabilis
est bonorum omnium largitor Deus, qui manu sua virgam rotat, ut
immorigeros, ingratos & rebelles pueros plectat, puniat, ac simul
alios saluberrimo timore, qui omne peccatum animò propulset, fortiter
constringat. Nempe, amari vult tanquam in omnes beneficus Pater, timeri

B

meri

A.
Virgam
donis suis
ad nos di-
rigendis
Deus im-
miscet, ut
ne donis
cœlestibus
abutamur.

meri vult tanquam vivorum ac mortuorum æquissimus Judex. Virga paterna manu concutit, non ut puniat, sed ut ab omni pœna suos protegat. Corroboravit misericordiam suam super timentes se, Psaltes inquit

(1) Pl. 102. (1) regius; imò eodem ex oraculo bona omnia pariter timori componit

(2) Pl. 24. mittit. *Nihil deest timentibus eum.* Sic item (2) Psalmista. Vates

(3) Pl. 100. gius utrumque in Deo expertus iterum iterumq; (3) exclamat: *Misericordiam & judicium cantabo tibi Domine.* Judicium, inquit, laudabo

quia semper est æquissimum, semper optimum, & omni encomio dignissimum, priùs tamen, ut signatè meminit, suas Misericordiæ proprias laudes concinam, quia hæc non tantùm potiori apud Deum loco habentur, sed etiam à Deo libentius & frequentius exeritur; quod ipsum etiam

(4) Exod. in Cantico (4) directè Moyses expressit, his verbis ad Deum directè

15. *Dux fuisti in misericordia populo tuo, quem redemisti:* Ubi tamen per

B. Interpretes in græco textu expressè sic legitur: *Dux fuisti in justitia*

Justiciam

stipat Mi-

sericordia,

& vicissim.

probatur

ex Script.

Eluxit quidem hoc in Ducatu Dei Summi Justitia, quia ibi plures legum

ptiorum plagas spectamus, quarum undecima omnium maxima cruciatum

vi cujus altò haustus esse novimus cruentos hostes, & eorum, qui litium

litici populi sanguinem sitiebant, impia cadavera, Mari legimus rursus

innatasse; in hoc ipso tamen perquam tragico & funesto actu plus Misericordiam

ricordia eluxit quàm Justitia, quia ter clemens Deus ne illos quibus

miseros nisi multò antè sapius ac seriò præmonitos, virgâ oculis coram

aliquoties obrusâ, visus est punire; præmisit adeò minora mala, minora

ra damna majoribus, & à sanguinolentis aquis per ranas & cymiphas

per muscas & pustulas, per grandinem & locustas, per animalium

cturam & tenebras, ad omnium primogenitorum horridam cadentem

tandem ad totius gentis resluente freto absorpti exitium & excidium

justus & misericors Deus gradatim ascendit; patet adeò, quàm im-

tus efferos peccatores Deus puniat, qui hunc in finem potenti deo

virgam vibrat & eminus gladium intentat, ut, qui reprobus est, manus

definat malignari, propere secundam post naufragium tabulam appropinquat

hendat, & celeri poenitentia fatalem virgæ ictum avertat. Ita factum

(5) S. Aug. terminis (5) S. P. Aug. perorat: *Propterea se Judicem venturum mittitur, ut cum venerit, non inventiat quem puniat.* Hoc autem aliud non est, quàm virgam eminus intentari, gladium vindictæ à longè ostenditur, ut maturè possit pœna sceleri decreta evitari. Quidquid ergò nobis de

virga & gladio spiritus procul Deus exhibeat; quidquid nobis Sacer Evangeliorum Codex de comminationibus referat; quidquid de inferorum pœnis commemorat scriptura, quidquid de severitate Supremi Judicis Oracula prædicent divina, id totum eò spectat, ut homo cum prospicit virgam, serid sibi procuret gratiam, & cum timet, ne sententiã damnationis fulminetur, omnem conatum adhibeat, ut Deo suo per veri nominis pœnitentiam reconcilietur; imò quod amplius, tam bonus, tam clemens & misericors Deus est, ut, quos virgã proscindi centies meritos propter pœnitentiam longanimis exspectat, ante virgarum illapsum letales ictus prænuntiet, & venturas calamitates signatè prophetizet. Si ergò nec virgam intentanti, nec ictus gravissimos vaticinanti fides habetur, rectè tandem pertinacibus occinetur: *Perditio tuaq; ex te Israel* (6) Sistamus nonnihl hac in thesi AA. & dispiciamus, quàm paternè (6) Ose. 13. impudis & rebellibus filiis suis virgam eminus ostendat Servator, eamque etiam auribus intonet, quorum tandem exitio decreta est virga, ut totum hominem proscindat, & in Orco plagas accumulat.

Alia judicia, alia consilia cudunt homines, alia Deus format. Qui C. avem caprat aut feram, omnia signa removet, ex quibus possit periculum aut fatalem ictum augurari; voci silentium, pedibus imperat quietem auceps & venator, ut nec minimo strepitu aut murmure territa præda ictum eludat. Ah non ita Deus, centies imò millies nostris flagitiis provocatus, ad pœnam reos quæritat, ad vindictam peccatores explorat. Non struit insidias reprobis, ut fraudibus & cuniculis aditum præparet; sed optat potius virgã eminus ostensã, & clade ventura paternè prænuntiata, ut omnem ictum tandem in refractarios fulminandum maturè declinemus. Sicut ergò Ægyptios & Pharaonem, prout antè diximus, multis plagis, multis virgis per Moysen intentatis Deus præmonuit, antequam omnes simul mari rubro haurirentur, ita pariter virgam furoris sui in Sodomæos antè non exoneravit, quàm multoties delagantis virgæ tetro illapsu admonerentur. Aderant Angeli monitores, aderat Loth & generi ejus, quin ipsi cives vim foribus intentantes D. modicè virgã contacti, & ocus cæcitate percussi, tam serios hortatores Probatum suspicere debebant & revereri; id cum factum non sit, jure in eos Ira divina tetros ignes evomuit. Felicius Jonas vindicem Dei virgam Ninivitis exhibuit & prænuntiavit, cum eorum urbem obiret, & alta voce intonaret (7) *ad huc 40. dies, & Ninive subvertetur.* Audiebant vaticinatem Ninivæ, & ocus, ut ait (8) *Aug. sacck vestiti & cinere conspersi pœnitentiam captabant, fugientes à facie irati ad faciem placati Dei.* (7) Jon. 3. (8) S. Aug. in Pl. 138. Sic post 40. dies juxta Jonæ vaticinium verissimè fuit eversa Ninive, li-

cet nec lapis tota sit in urbe locò suò dimotus. Vera fuisse Jonæ ver-
 (9) Idem bellè probat (9) Aug. *Eversa fuit in malo, edificata fuit in bono* pronu-
 in Pf. 50. cit *Jeremias* (10) *ecce dabo tibi eradicare, suffodere, evertere, & rui-*
 (10) Jer. 1. *edificare &c. Non murorum sed morum munimenta ceciderunt.* Sic Aug.
 E. Antequam Jerosolima per Tit. Vespas. solo æquaretur, iteratis vicibus
 Hunc in virgam vidit toti urbi quidem minitantem Jerosolima; sed fructu suo
 finem per- per irrito. Ostendit è cælo Deus perfidis civibus virgatum cometan-
 nas nun- vates insuper misit quamplurimos, qui venturam cladem obstinatis per-
 riat culpīs dicerent, sed nullo iterum effectu, lucro penitus nullo; hoc inter vana
 decretas. ultimus erat ex infima ruricularum fæce agrestis homo, qui multo ante
 obsidionem, cladis nuncium egit publicum, voce per urbem altissime
 insonans & exclamans: *Vox ab oriente, vox ab occidente, vox à 4. m-*
tis, ve ve Jerosolimis! Glamoris præfagium truculenta fuit mors. Dicitur
 esset vaticinio fides & locus clamori, pœnitentiæ beneficiò tota porta
 Jerosolima servari; idè enim tot vicibus monstrata fuit omnium temp-
 imminens virga, ut maturè pectora sua percuterent, & iratum Deum
 cordiali pœnitentia placarent Jerosolimitæ. Sed quid nimia ventura
 obsoleta exempla producimus, ubi nova suppetunt in cõpia.

F. Prandeat lapsò seculò, annò nempe 1526. omnis periculi securus
 Budensi arce Ludovicus Hungariæ Rex; clausis ex more foribus, venit
 Probatur ad Regiæ portam humanæ quidem formæ sed foedum distortæ in-
 etiam re- gnitus homo: erat claudus & instar mendicabuli vix honestè amibus
 centibus qui acri & elata voce ad alloquium Regis properè cuperet admitti. Re-
 historiis. plosit hominem ex trivio Aula, at instantò acrius Regis alloquium cup-
 bat, quò fortiùs à Regia repelleretur; re per jocum Regi patefacto
 ocus Aulæ Primas & Regiæ Palatinus suo cum famulatio ad portam de-
 scendit, qui se Regem fingeret, & arcani summam ex præsentis men-
 Hist. dicabulo exploraret. At hic virò satrapâ, licet de arcano iteratis vicibus
 rogatus, mox palàm edixit, hunc Regem non esse, se Regem
 alloquium urgere, sed quia Rex vester Irum vaticinantem proprio
 ribus audire non dignatur, abi denuò & Regi tuo nuntia, cum tu
 Buda sua (Ofen) brevi periturum. His dictis disparuit. Hem! quid
 quid hoc est virgam Hungaris & Hungariæ Capiti cominus edice-
 dere? auditus esset hic è cælo missus tabellio, ab Hungariis
 nibus procul virga, omnis calamitas & turcarum illuvio ex-
 fet. Veram fuisse comminationem docuit miserabilis eventus. Anno
 eòdem adhuc annò Hungariam Turca cum centum millibus ad Nicopolim
 præliò utrimque dimicatum est cruentò; tandem Rex ipse præliò victus
 à Solimanno, proximas in paludes aufugit, ubi ab equo super equum
 corru-
 sui ju-
 torib-
 Clem-
 are a
 matu-
 te
 scind-
 fligar-
 I
 culo
 bè cu-
 ut ni-
 sulæ
 refrig-
 bat,
 sonu-
 men-
 vina
 Sed
 dom-
 vitiu-
 rupt-
 liber-
 mnu-
 trò r-
 virga
 tatus
 mali
 lix, &
 posu-
 diser-
 terti
 dispe-
 sus e-
 xima-
 mis
 in vi-
 antè

corruente proritus est. Sic Budam & potiore Hungariam jam tunc sui juris fecit Turcarum Imperator Solimannus, strage horrida peccatoribus Christianis illata. Ostendit similes virgas cominus eminus ter Clemens Deus etiam privatis hominibus, avaris Euclionibus, & multo ære alieno gravatis pauperum Sanguisugis, eum maximè in finem, ut maturè sapiant, & peculium, ex obliquo per fas & nefas corraſum, ante ultimum vitæ articulum heris suis restituant, nisi malint virgâ proſcindi, & fumantem in orcum suo cum iniquitatis mamnone proſtigari.

Refert simile quid de nobili Alſata Maſenius (10) quod etiam ſpe- (10) Ma- culo ſuo inſervit. Dabo breviter ea fide quâ accepi. Solebat ille pro- ſen. in Spe- bè cuticulam curare, alterâ poſt prandium horâ ſomnos captare, & cul, Veris ut nihil ad voluptatem deeſſet, unâ ſcyphum rubrò vinò plenum men- ſæ imponere, ea maximè de cauſa, ut excuſſò ſomnò ſe ociùs hauſtu refrigeraret. Accidit fortè, ut ipſâ horâ, quâ ſe ad ſomnum compone- bat, merò plenus calix vitreus, nemine impellente, velut ab altero ictus ſonum ederet, ſponte ſua in fruſta diſrumperetur, vinò in patentem menſam effuſò; quis ictu tam forti calicem evertit? manus calica, di- vina, virgam evibrans in proſtantem ſcyphum, ut medius diſſiliret; Sed more, huic hominum generi recepto, totum id, quod genium ab- domini natum turbare poterat, eliſit & exploſit, cauſatus, in ſcypho vitium fuiſſe, caſu proin inopinato crepuiſſe. Subſtitutus alius fuit di- rupto, Bacchi ſanguine oppletus, ac menſæ impoſitus, herus interim ſe liberè in thorum recepit, Morpheo litaturus. Nec dum in dulcem ſo- mnium oculos reſolvit, en alter etiam calix velut occulta manu pulſatus ul- trò rumpitur, totumq; vinum in menſam effunditur. Horruit ad alterum virgæ ictum dormienti fortiter intentatum; ſed cum uxoriſtiores cogi- tatus conſtanter proſcriberet, & marito ſuo facilè perſuaderet, nihil mali ominis obvio caſu portendi, mox tertius in menſam reſoſitus eſt ca- lix, & herus tanquam cæcus & ſurdus Euclio, ſe denuò ad ſomnum com- poſuit. At non ita Deus, in cujus manu ſe virgam ſpectâſſe vigilantem, diſertè fatetur (11) Jeremias. Vigilabat hæc Nobili dormitante, & mox (11) Jer. 1. tertio ictu calici aliſſo tertium frangit ſcyphum, & vinum per menſam diſpergitur; hîc quidem viſus eſt oculos referare, quos tamen brevi juſ- ſus eſt in æternam claudere mortem. Deum Bonum! quàm ægrè pro- xima etiam pericula credunt opulenti! mittebatur quidem equò ſubli- mis ſamulus ad hunc tertium eumque fatalem ictum, qui Bruntruto in vicinam arcem Confeſſarium acciret, at ſicut judicia Dei ſunt occulta ante mors irruit, & ſunus fecit herum, quàm ſamulus Bruntrutum

attingeret. Ita ferò nimis adductus Confessarius mortuum invenit, quem vivum optasset, satis in eo distentus, ut mœstissimam conjugem & liberos solaretur, quorum operâ tamdiu fuit Sacrorum usus vel elatus vel impiè protelatus; abiit aded herus iste inexpectatus; sursum an deorsum, Deus novit. De salute illius non ausim penitus desperare, quia virum est confessionem inclamare; sed quid juvat animos expiare sacra homologesi, nisi unâ nuntius remittatur iniquitatis Mammonæ. Hoc opus, hic labor est, qui plurimos mergit abyssò, quia nolunt suo quicquam aut suorum genio in annos sequentes detractum, etsi sciant Gellam & Superbiam per iniquitatis Mammonam expleri. O verè cœcæ Andabatas, qui virgam minitantem toties oculis videant obtulisse, neque tamen solliciti sunt, quibus modis à se ac suis scelerum ultrices

(12) Pl. 5. virgam avertant. Hanc Virgam sanctius agnovit & extimuit, qui (12) dixit: *dedisti metuentibus te significationem, ut fugiant à facie arcum, &*

G. *liberentur dilecti tui.* Non cessat clemens Deus etiam nobis

Virga eminus ostensa urget poenitentiam; hæc posita, salva res; hæc detrectata, multiplex vae!

scelerum castigatricem virgam exhibere, at furdis fabulam. Hæc abhinc annis grandem Orbi virgam è cœlo Deus produxit & omnium oculis spectandam dedit; at quis hodie virgæ vel flectitur, vel terretur, vel animò ad poenitentiam maturandam commovetur? vidimus ex alto calamitatum prænuntium Cometam, virgæ tum sidus. Præmonuit criminum causâ grandibus suppliciis delinquentium in procinctu esse poenam, nisi fatales ictus per poenitentiam declinarentur at verò ex oculis, ex animo. Ardeat proximus Ucalegon, modo nostra nullus irruat Vulcanus, salva res; pergimus exceptis, Dei salutis nostræ immemores, flagitia flagitis accumulamus, donec & hinc duplex virga opprimat incautos, & per cristatos hostes multiplex scelus profcindat; ita bonum Deum providè mōnentem perpetuè ludimus, & manum paternam virgas rotantem explodimus, ridemus donec tanta pravitatis contumacia irritatus, in furore suo mundum arguat; tot minis & monitis recalcitrantem. Dedit sanè justissimi temporis hujus evidens specimen scelerum vindex Deus hōc etiam seculò, nempe millesimò sexcentesimo decimò octavo, prout fusius ex hist. Ind. nostri memorat (13) Gelosus. Thama urbs erat Orientalis Indiae, quam justus Judex Deus post elusas virgæ intentatæ minas totam suam exoneravit. Sicut hæc Urbs frequentissimò erat emporio nobilitata etiam omni vitiorum genere, luxuriæ imprimis & vindictæ delictis ac vivendi licentiâ infamis fuit, quibus tamen cum nullum finem, summo cum nominis Christiani opprobrio, fidei nostræ domestici, sapienter cet moniti ponere vellent, ecce ultimum ad eos monitorium clemens

(13) Joseph. Geiosus Domin. Pass. ex An. Ind. Hist.

clemens Deus direxit. Sub meridiem coram omnium oculis proximo
 in aëre grandi statura Crucifixi species apparuit, trucibus oculis, & di-
 gitò minas intentante; hoc quid aliud erat, quàm virgam valida manu
 rotare, & fata ultima discolis civibus comminari? horrebant cuncti ad
 tam asperos Crucifixi vultus & atroces minas saluberrimo timore cor-
 cepti, modò ex metu saltem pœnitentiam captâssent. Vix Dei Sum-
 mi misericordiam inclamabant, Deoque aureos montes promiserant,
 en irati Numinis effigies ex astantium se conspectu paulatim proripuit,
 omnibus ad rei tam insolitæ prodigium trepidantibus; sed quousque tre-
 mor iste duravit? vix unum & alterum diem. Lapsò biduò itum est in
 antiquam scelerum silvam: Crucifixò nuspian visò, resumtæ sunt libidi-
 nes, vindictæ veteres è tumulis enatæ, gulæ iterum diu noctuque li-
 tatam, quasi extra omnem teli jactum essent cives. Adoretur hic
 loci Dei Summi Clementia verè infinita, quæ tantis pravitatibus di-
 vinitissimi Judicis decumano contemptu, se necdum ad ferendum pas-
 sus est irritari. Tertium diem, imò tertiam hebdomadem patiens &
 longaminis perditos homunciones sustinuit. Post tantum tempus im-
 manibus flagitiis indultum, necdum in eos virgam detonuit; misit no-
 vum mali appropèrantis vatem, qui erat avis magna & mira, Indis cer-
 tè nunquam visa; hæc avis suo ex rostro à summis ædium tectis in sub-
 jectos cives hæc verba jactavit: *ergò Dei vindicis iram sentietis; quasi di-*
ceret, toties moniti nec respiscitis, nec pravos mores seridò corrigitis,
virgam toties intentatam risu tantum excipitis, monita toties data so-
nante cachinno allatratis, mali imminentis prænuntios vates nasò su-
spenditis aduncò, & quotquot vobis flagitiorum vindices virgas Superi
ostentant, illis invicem medium digitum reostenditis, sed numerosæ
proterviæ pœnas dabitis vindicis Deo easque acerrimas. Ferrea sint
pectora, quæ ad tam horribiles pœnas nec flecti velint nec mo-
veri, ære fusa sint præcordia quæ ad tam enormes assultus, nullos
exprimant singultus, nec in uberes lacrimas animi ac corporis oculos
resolvant. Avis hæc joci tantum excepta & mordacibus sarcasmis,
imò etiam præstigiis adscripta totum cœlum, terram & pontum effe-
ravit, & ad celerem vindictam excivit; licet enim adhuc solidum diem
pœnitentiam exspectaret mitis Deus, callum tamen visa est civium pra-
vitas obfirmâsse, unde salus omnium acta est & conclamata. Lapsò ita-
que hoc etiam die reos in flagranti deprehensos hunc in morem vin-
dicta corripuit divina. Aures arrigite protervi peccatores, quibus lu-
do sunt oracula divina simul & humana: Primo mane tetra caligine
passim cœlum inhorruit, inde mugiebant tonitrua, micabant fulmina
 venti

venti carcere suo soluti omni ex parte fremebant turbulenti; hi tam impetu in ædes & ædium tecta, in obvios cives grassabantur, ut adiacentium ac turrium summitates tectis ac tegulis orbarent, homines ex patentibus plateis in sublime abriperent, & vel lapidum acervo alliderent, vel in proximum mare præcipitent. Ventis hisce foris grassantibus enormes terræmotus succedebant, quibus jam terra findi, jam vastis hiatus tectis cum incolis visa sunt absorberi. Neque tamen hic finis erat horribilium poenarum. Tot malis saxea grando accessit, quæ calamitatem enerviter adauxit; hac enim plurima pars hominum & animalium ob terræmotum, sub dio excubantium, percussa est, & peremta, cum fugæ loci patefceret. His omnibus malis se novum ex mari junxit, quod in orbem alluit; surgebat in altum ferociens pontus & late omnia ad 4. miliaria inundabat; stabant in portu 70. naves orientalibus mercibus onustæ; hæ inter se mutuo collisæ ad unam absorptæ sunt omnes. Deus manum est, quod sequitur: visibantur antè variis in locis Crucifixæ Crucis Dominicæ imagines passim Catholicis receptæ; at cum ex tantisque flagitiorum portentis multum fuliginis contraxissent, debent etiam cultu passim essent destitutæ, omnes in ictu oculi hominum oculis ereptæ evanuerunt, earumque in vicem totidem patibula subito visibilia sunt vel ex undis vel è terris protrusa, quibus tristissima mortis imago adhuc residuis ex urbe civibus intentabatur. Sic sic reliqui peccatores irato Deo ad misericordiæ Patrem, per seriam poenitentiam reducti, suas proprias & alienas lacrimantibus oculis expiantes, Deoq; genitrici affusi vitam porro vivere ceperunt Deo dignam & homine Christiano.

O! ut tantam tempestatem nostris à cervicibus pius ac misericors Deus avertat, hodie tam mitem simul & clementem Deum; tam infestum scelerum ultorem Deum, amore simul ac filiali timore amplectimur. Hodie cum infantibus, pueris ac puellis suo Nicolao affusis, vagam paternam eminens ostensam demississimè exosculamur; illud idem cum magno Patre Augustino inclamantes: Domine, hic ure, hic seca, hic castiga, hic flagella, modò in æternum parcas; sed unam quæ ex oculis, ex animo dirum scelus, Dei que tam boni offensam in viribus dimovemus, unà culpam omnem maturâ poenitentia in expiare satagimus, ut abolitâ culpâ, etiam virga, culpæ intentata felicissimè post fata vanescat.

Amen!

